DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 5 lutego 1955 r. **Nr 4** Poz. 22 — 35

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW:

22.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 15 stycznia 1955 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 40 gr i 60 gr.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 40 gr i 60 gr emisji „10-lecie Wyzwolenia Warszawy".

Rysunek znaczka wartości 40 gr przedstawia żołnierza z uniesionym do góry pistoletem maszynowym na tle ruin. W lewym górnym rogu umieszczono datę wyzwolenia Warszawy „17.I.1945"; w prawym zaś górnym rogu — oznaczenie wartości znaczka „40 GR", a u dołu z prawej strony — napis „Polska".

Rysunek znaczka wartości 60 gr przedstawia popiersie Syreny, trzymającej w jednej ręce uniesiony do góry złamany miecz, a w drugiej — tarczę. W lewym górnym rogu znaczka umieszczono datę wyzwolenia Warszawy" 17.I.1945"; w prawym zaś górnym rogu — oznaczenie wartości znaczka „60 GR", a w lewym dolnym rogu — napis „Polska".

Znaczki są perforowane; wymiary ich: 31,25 × 25,5 mm wraz z marginesami.

Znaczki wykonano techniką rotograwiurową w następujących kolorach:

wartość 40 gr — w kolorze brązowo-czerwonym,
wartość 60 gr — w kolorze stalowo-niebieskim.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 17 stycznia 1955 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu.

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE

Ministra Poczt i Telegrafów:

23.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 stycznia 1955 r. w sprawie ograniczenia udzielania zamówień na roboty, dostawy i usługi jednostkom gospodarki nieuspołecznionej oraz osobom fizycznym w resorcie Poczt i Telegrafów.

Na podstawie §§ 4 i 8 uchwały Nr 555 Prezydium Rządu z dnia 11 sierpnia 1954 r. w sprawie bankowej kontroli niektórych rozliczeń pieniężnych (Mon. Pol. Nr A—83, poz. 961) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się kierowników jednostek organizacyjnych resortu Poczt i Telegrafów do ograniczenia udzielania zamówień jednostkom gospodarki nieuspołecznionej oraz osobom fizycznym do przypadków wyjątkowych, uzasadnionych bezwzględną koniecznością gospodarczą. Do takich przypadków należy zaliczyć konieczność zabezpieczenia robót awaryjnych budowlano-montażowych, o ile nie można wykonać tych robót systemem gospodarczym we własnym zakresie (W.Z.R.I.Ł.) albo zakup części wymiennych do maszyn, które nabyć można jedynie poza handlem uspołecznionym.

2. Przy udzielaniu zamówień należy przestrzegać postanowień uchwały Nr 555 Prezydium Rządu z dnia 11.8. 1954 r., niniejszego zarządzenia, jak również przepisów o dostawach, usługach i robotach.

3. Ograniczenia wynikające z powołanej uchwały Nr 555 Prezydium Rządu i niniejszego zarządzenia mają zastosowanie również przy zakupach w jednostkach uspołecznionego handlu komisowego.

4. W państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" jednostkami nadrzędnymi w odniesieniu do powiatowych zarządów łączności są wojewódzkie zarządy łączności, dla których władzą nadrzędną jest Minister Poczt i Telegrafów.

§ 2. Oświadczenia składane bankowi, przewidziane w § 3 uchwały Nr 555 Prezydium Rządu z dnia 11.8. 1954 r. podlegają zatwierdzeniu przez bezpośrednie jednostki nadrzędne zleceniodawcy przy udzielaniu zamówień jednostce gospodarki nieuspołecznionej lub fizycznej:

1) na dostawę (zakupy) przekraczającą każdorazowo zł 900.— a nie przenoszącą zł 5000.—,

2) na robotę budowlano-montażową przekraczającą każdorazowo zł 10.000.— a nie przenoszącą zł 60.000.—.

§ 3. 1. Wymaga uzyskania zezwolenia Ministra Poczt i Telegrafów każdorazowe udzielenie zamówienia jednostce nieuspołecznionej lub osobie fizycznej:

1) na dostawę (zakup) przekraczającą zł 5.000.—,

2) na robotę budowlano - montażową przekraczającą zł 60.000.—.

2. Wnioski o uzyskanie zezwolenia Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie dostawy (zakupu) (pkt 1) należy kierować do Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo - Technicznego, — a w sprawie robót budowlano - montażowych (pkt 2) — do Departamentu Administracyjno - Gospodarczego.

§ 4. 1. Zawieranie umów o przewóz poczty końmi przez przewoźników nieuspołecznionych należy ograniczyć do przypadków, gdy w danej miejscowości nie ma przedsiębiorstwa uspołecznionego, wykonywującego przewozy końmi, lub kiedy między ceną za przewóz żądaną przez jednostkę gospodarki uspołecznionej, a zgłoszoną przez przewoźnika nieuspołecznionego zachodzi poważna różnica.

2. O rozpisaniu przetargu na przewóz poczty należy powiadomić zainteresowane przedsiębiorstwa uspołecznione nie wyłączając spółdzielni produkcyjnych.

§ 5. Dla ułatwienia kontroli legalności i celowości tranzakcji, zawieranych z jednostkami gospodarki nieuspołecznionej i z osobami fizycznymi, jak również z jednostkami uspołecznionego handlu komisowego, jednostki organizacyjne resortu, udzielające zamówienia (jako zleceniodawcy) założą i prowadzić będą ewidencję (rejestr) zawieranych tranzakcji. Ewidencją należy objąć dane, dotyczące rodzaju zlecenia, wartości świadczenia, nazwę dostawcy lub wykonawcy. W ewidencji należy podać miejsce przechowywania dokumentów związanych z tranzakcją.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu.

24.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie regulaminu o obsłudze książeczek oszczędnościowych PKO.

§ 1. 1. Wprowadza się do użytku służbowego placówek pt. regulamin o obsłudze książeczek oszczędnościowych PKO oznaczony jako tom II P 22 zbioru służbowego przepisów pocztowo-telekomunikacyjnych, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Upoważnia się Dyrektora Zarządu Poczty do wprowadzenia zmian w regulaminie, o którym mowa w ust. 1.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Traci moc zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 maja 1952 r. w sprawie regulaminu o obsłudze książeczek oszczędnościowych PKO (Dz. P. i T. Nr 11, poz. 156) wraz z regulaminem II P 22, stanowiącym załącznik do tego zarządzenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu.

III

ZARZĄDZENIA DYREKTORÓW

centralnych zarządów i zarządów

25.

ZARZĄDZENIE

Dyrektora Zarządu Poczty z dnia 10 stycznia 1955 r. w sprawie wprowadzenia instrukcji o zasadach rozmieszczania i zawieszania skrzynek pocztowych na obszarach miejskich i wiejskich.

1. Wprowadza się w życie instrukcję w sprawie zasad rozmieszczania i zawieszania skrzynek pocztowych na obszarach miejskich i wiejskich, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

Dyrektor: J. Klimek

Załącznik do zarządzenia Dyrektora Zarządu Poczty z dnia 10.I.1955 r. (poz. 25).

INSTRUKCJA

w sprawie zasad rozmieszczania i zawieszania skrzynek pocztowych na obszarach miejskich i wiejskich.

Zasady ogólne.

1. Do wrzutu przesyłek listowych używa się 2 typy skrzynek pocztowych:

1) typ miejski — przeznaczony do zawieszania w miastach,

2) typ wiejski — przeznaczony do zawieszania na obszarach wiejskich oraz w tych miejscowościach na obszarach miejskich, które mają charakter wiejski (zabudowa, urządzenia kulturalno - bytowe) i gdzie skrzynki nie są opróżniane centralnie.

2. Skrzynki pocztowe zawiesza się w miejscach najbardziej dostępnych i dogodnych do wykorzystania przez ludność, władze, urzędy, instytucje, zakłady i organizacje.

I. Skrzynki pocztowe w miastach.

3. W miastach o jednym chodzie doręczeń używa się do wrzutu przesyłek listowych wyłącznie skrzynek czerwonych.

W miastach ponad 20.000 mieszkańców, gdzie zaprowadzono 2 lub więcej chodów doręczycielskich używa się dwa rodzaje skrzynek pocztowych:

a) skrzynki czerwone — przeznaczone w zasadzie do korespondencji zamiejscowej,

b) skrzynki zielone — przeznaczone wyłącznie do korespondencji miejscowej.

a) Skrzynki czerwone.

4. Przy rozmieszczaniu czerwonych skrzynek pocztowych w dzielnicach zwarcie zabudowanych należy kierować się następującymi wytycznymi:

1) jedna skrzynka pocztowa powinna przypadać średnio na 1 do 1,5 tys. mieszkańców,

2) w najbardziej zaludnionych punktach dużych miast gęstość rozmieszczenia skrzynek pocztowych nie może przekraczać 10 skrzynek na 1 km^2,

3) promień obsługi skrzynki pocztowej w gęsto zaludnionych dzielnicach miasta nie powinien w zasadzie być mniejszy niż 150 m.

5. Rozmieszczanie skrzynek pocztowych w miejscowościach o wiejskim charakterze zabudowy na peryferiach miast powinno odpowiadać następującym wytycznym:

1) jedna skrzynka pocztowa powinna w zasadzie przypadać na każde 600 mieszkańców, a jej promień obsługi nie może przekraczać 1 km,

2) w miejscowościach od 200 do 600 mieszk. należy zawieszać skrzynki pocztowe,

3) w miejscowościach poniżej 200 mieszkańców nie zawiesza się skrzynek w tych przypadkach, jeżeli odległość tych miejscowości do najbliższej skrzynki pocztowej nie przekracza 1 km.

b) Skrzynki zielone.

6. Zielone skrzynki pocztowe zawiesza się tylko w tych miastach ponad 20.000 mieszkańców, gdzie zaprowadzono na całym obszarze lub na jego części przynajmniej dwurazowe w ciągu dnia doręczenie przesyłek listowych.

7. Przy rozmieszczaniu zielonych skrzynek pocztowych należy kierować się następującymi wytycznymi:

1) skrzynki zielone zawiesza się w granicach obszaru centralnego opróżniania skrzynek przez urząd dworcowy, wzgl. przez inny urząd pt. w tych miastach, gdzie nie ma urzędu dworcowego,

2) jedna skrzynka powinna przypadać średnio na 10.000 mieszkańców,

3) skrzynki zawiesza się z reguły:

a) obok skrzynek czerwonych,

b) przy placówkach p. t.,

4) promień obsługi skrzynki w dzielnicach zwarcie zabudowanych nie powinien być mniejszy niż 0,5 km.

II. Skrzynki pocztowe na obszarach wiejskich.

8. W każdej miejscowości wiejskiej (wieś, osiedle) ponad 200 do 600 mieszkańców powinna być w zasadzie zawieszona skrzynka pocztowa.

9. Miejscowości poniżej 200 mieszkańców korzystają w zasadzie ze skrzynek pocztowych:

a) zawieszonych w sąsiednich miejscowościach liczących powyżej 200 mieszkańców, jeżeli odległość do tych miejscowości nie przekracza 1,5 km albo też:

b) dla sąsiadujących miejscowości poniżej 200 mieszkańców zawiesza się wspólną skrzynkę pocztową w miejscu najbardziej dogodnym dla tych miejscowości, jeżeli odległość między nimi nie przekracza 1,5 km.

10. Skrzynkę pocztową zawiesza się dla jednej miejscowości poniżej 200 mieszkańców w tych przypadkach, jeżeli miejscowość ta oddalona jest powyżej 1,5 km od najbliższej sąsiedniej miejscowości, albo też z innych względów na uzasadniony wniosek gromadzkiej rady narodowej.

11. W miejscowościach ponad 600 mieszkańców jedna skrzynka pocztowa powinna w zasadzie przypadać na każde 600 mieszkańców z tym, że promień obsługi skrzynki nie powinien być mniejszy niż 1 km i nie powinien przekraczać 1,5 km. W przypadkach gdy promień obsługi przekracza 1,5 km — należy zawiesić drugą skrzynkę.

26.

ZARZĄDZENIE

Dyrektora Zarządu Poczty z dnia 19 stycznia 1955 r. w sprawie zasad rozmieszczania zarejestrowanych punktów sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych.

Wprowadza się następujące zasady rozmieszczania zarejestrowanych punktów sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych:

Na obszarach wiejskich:

1. W każdej miejscowości wiejskiej (wieś, osiedle), posiadającej od 300 do 600 mieszkańców, powinien być uruchomiony jeden punkt sprzedaży poza placówką p. t.

2. Dla sąsiadujących ze sobą miejscowości, z których każda posiada mniej niż 300 mieszkańców, powinien być uruchomiony jeden punkt sprzedaży dla obsługi każdych 2 do 3 takich miejscowości.

3. W miejscowości posiadającej mniej niż 300 mieszkańców powinien być uruchomiony punkt sprzedaży, jeżeli oddalenie tej miejscowości od innych lub inne względy przemawiają za uruchomieniem w niej punktu sprzedaży.

4. W miejscowościach posiadających ponad 600 mieszkańców na każde 600 mieszkańców lub ich część powinien przypadać 1 punkt sprzedaży.

5. Punkty sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych na wsiach powinny być uruchamiane w sklepach spółdzielczych „Samopomocy Chłopskiej", w kioskach „Ruchu", w domach wczasowych, w państwowych gospodarstwach rolnych, w szkołach (kierownicy), w świetlicach (kierownicy) itp.

Uruchamianie punktów sprzedaży na terenie wiejskim ma odbywać się stopniowo w ilościach przewidzianych planami. W.Z.Ł. powinny dążyć do jak najrychlejszego osiągania i przekraczania ilości planowanych punktów sprzedaży.

W miastach:

6. Na każdy 1000 mieszkańców w mieście powinien przypadać 1 punkt sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych (poza placówką pt.). W dużych miastach o znacznym skupieniu ludności 1 punkt sprzedaży może przypadać na większą liczbę mieszkańców do 1500.

7. Punkty sprzedaży powinny być tak rozmieszczone na obszarach każdego miasta, aby mieszkańcy mogli łatwo w pobliżu zakupywać znaczki i druki płatne.

8. Punkty sprzedaży znaczków w miastach powinny być uruchamiane w kioskach P. P. K. „Ruch", w sklepach, w hotelach, domach towarowych itp.

9. W. Z. Ł. (St. Dyrekcja Poczty), które wg wyżej podanych wytycznych na terenie miast przekroczyły już wymaganą ilość punktów sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych, mają ten stan utrzymać. Należy również przeanalizować prawidłowość rozmieszczenia punktów sprzedaży. W razie stwierdzenia terenów, pozbawionych takich punktów, należy na tych terenach uruchomić potrzebną ilość punktów, pomimo osiągnięcia lub przekroczenia wymaganej ilości.

Dyrektor: wz. E. Sajkowski.

O K Ó L N I K I:

27.

Kolorowe nalepki do telegramów

Aby ułatwić segregację telegramów według ich ważności i pilności i w ten sposób umożliwić terminowe ich przetelegrafowywanie — Zarząd Telefonii i Telegrafii wprowadza (z przeznaczeniem dla telegraficznych central węzłowych) podgumowane nalepki w kolorach: czerwonym, żółtym i zielonym, do oznaczania następujących kategorii telegramów:

czerwone — do oznaczania telegramów państwowych (S), pilnych (=pilne=) i zwykłych o ważnej i pilnej treści, np. z zawiadomieniem o śmierci lub pogrzebie;

żółte — do oznaczania telegramów służbowych;

zielone — do oznaczania telegramów przekazowych (=MDT=).

Nalepek tych używać należy w dziale nadawczym — do telegramów nadanych oraz w telegrafie i w centrali depesz — do telegramów przyjętych tranzytowych i przyjętych przeznaczonych do doręczenia.

Nalepki należy przyklejać dokładnie i starannie w górnej prawej części blankietu, w ten sposób, aby co najmniej połowa długości nalepki wystawała ponad krawędź blankietu.

Ponieważ nalepki nie mają cech druku i wskutek tego nie zostały oznaczone numerem serii druków telegraficznych — w zapotrzebowaniach na nalepki wysyłanych do Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego winny WZŁ każdorazowo powoływać się na pierwotne zapotrzebowanie Zarządu Telefonii i Telegrafii Nr TR 35/K z dnia 15.XI. 1954 r.

28.

Przesyłki wysyłane za granicę z zawartością książek.

Przy przyjmowaniu przesyłek wysyłanych za granicę z zawartością książek należy zwracać uwagę nadawcom na konieczność rozcięcia kartek. Książki bowiem z nierozciętymi kartkami utrudniają organom celnym przeprowadzenie kontroli celnej i dewizowej, co w konsekwencji opóźnia wysłanie przesyłek za granicę.

29.

Zwalczanie usterek w obrocie przekazowym.

Placówki p. t., mimo wydania wielu okólników i pouczeń nie stosują się do przepisów zawartych w regulaminie o przekazach pocztowych (II P 9) i popełniają nadal błędy i usterki, które w znacznym stopniu utrudniają przeprowadzenie kontroli dokumentów przekazowych.

Wiele usterek spowodowanych jest nieczytelnymi wpisami i umieszczaniem niedokładnych odcisków stempli, datowników i pieczęci urzędowych na dokumentach przekazowych.

Najczęściej popełnianymi przez placówki p. t. usterkami są:

1) nieprzestrzeganie użycia przez nadawców właściwego blankietu przekazowego;

2) nieumieszczanie na przekazach wysokości pobranej opłaty;

3) stosowanie nieodpowiednich stawek taryfowych do różnych rodzajów przekazów pocztowych i nieprzestrzeganie dopuszczalnej wysokości kwoty przekazu, co przy użyciu niewłaściwego blankietu uniemożliwia C. B. R. przeprowadzenie kontroli taryfikacji;

4) niepodawanie w księgach przyjętych przekazów rodzaju przekazu, a na przekazach i w księgach — szczególnych żądań nadawców;

5) przetrzymywanie przekazów i opóźnianie wypłat przekazów;

6) przesyłanie dokumentów przekazowych do kontroli ze znacznym opóźnieniem często dopiero na ponaglenia;

7) nieuzgadnianie wpisów do ksiąg przekazowych z przekazami oraz mylne podsumowywanie kwot i opłat w księgach przyjętych przekazów i kwot w księgach wypłaconych przekazów.

Przypomina się placówkom p. t. o obowiązku prowadzenia dokumentów przekazowych zgodnie z przepisami.

Pracownicy popełniający usterki będą karani obniżeniem premii.

30.

Wydawanie przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oddzielnych potwierdzeń przelewu opłaty arbitrażowej.

Ponieważ oddziały Narodowego Banku Polskiego odmawiały wydawania oddzielnych potwierdzeń wykonania polecenia przelewu opłat arbitrażowych, co stawiało w trudnej sytuacji jednostki gospodarki uspołecznionej, na podstawie porozumienia Głównej Komisji Arbitrażowej i Prezesa Narodowego Banku Polskiego ustalono, co następuje.

1. Dowodem uiszczenia opłaty ma być egzemplarz „D" polecenia przelewu, — zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10.4. 1954 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 60).

2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego będą wydawały oddzielne potwierdzenia wykonania polecenia przelewu opłaty arbitrażowej na formularzu Nr 4200, jako załącznik dla księgowości danej jednostki.

31.

Kierowanie telegramów przeznaczonych za granicę.

Z dniem 1 marca 1955 r. telegramy przeznaczone za granicę należy kierować zgodnie z Tablicą kierowania telegramów w ruchu zagranicznym, stanowiącą załącznik do niniejszego Dziennika Poczty i Telekomunikacji.

Drogi zastępczej z dopłatą, podanej w kolumnie 6 można użyć na życzenie nadawcy, po uprzednim pobraniu wykazanej dopłaty tylko wtedy, gdy inne drogi są nieczynne lub użycie ich spowodowałoby nadmierne opóźnienie telegramu.

Wymienioną Tablicę otrzymują tylko powiatowe zarządy łączności, urzędy telekomunikacyjne, wojewódzkie zarządy łączności, Dyrekcja Telefonów Międzymiastowych i Telegrafu, Centralne Biuro Rozrachunkowe Poczty i Telekomunikacji, Zespół Radiostacji w Warszawie i Stalinogrodzie.

Traci moc okólnik w sprawie kierowania telegramów przeznaczonych za granicę Nr TE 372 z 1953 r. (Dz. P. i T. Nr 8, poz. 64).

32.

Wystawianie próżnych wykazów ładunku i kart odsyłkowych na drukach małego formatu.

Placówki pt. i poczty ruchome w razie wystawiania próżnych wykazów ładunku i kart odsyłkowych obowiązane są używać druków małego formatu.

Wojewódzkie zarządy łączności dopilnują sprawy zaopatrzenia placówek pt. w potrzebne formularze.

KOMUNIKATY:

33.

Zmiany w spisie władz i urzędów.

Na podstawie uchwały Prezydium Rządu Nr 664 z dnia 25.IX. 1954 r. technika i szkoły podległe Ministerstwu Przemysłu Drobnego i Rzemiosła przekazane zostały Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy i nie są uprawnione do opłacania listów i kartek pocztowych znaczkami pocztowymi do opłaty przesyłek urzędowych.

W związku z tym w spisie władz i urzędów, w poz. 29, uzupełnionej zarządzeniem Ministerstwa P. i T. (Dz. P. i T. z 1953 r. Nr 25, poz. 257) należy skreślić:

„Technika Przemysłu Odzieżowego, Skórzanego, Fotograficznego, Introligatorskiego, Drzewnego, Mechanicznego, Elektrycznego, Torfowego.

Zasadnicze Szkoły Zawodowe, Odzieżowe, Włókiennicze, Koronkarskie, Skórzane, Introligatorskie, Drzewne, Metalowo-Drzewne".

34.

Zmiana formatu księgi oddawczej doręczonych — wydanych przesyłek.

Dotychczasowa księga oddawcza doręczonych — wydanych — przesyłek dr nr 2 o formacie A-5 o 22 pozycjach zostaje zwiększona do formatu A-4 o 36 pozycjach.

W związku z tym placówki p. t. będą otrzymywały mniejsze ilości tego druku ze względu na jego większą objętość.

Posiadane zapasy starego nakładu tego druku o formacie A-5 należy używać aż do zupełnego ich wyczerpania.

35.

Dodatek Nr 1 do spisu placówek p. t.

Do niniejszego Dziennika Poczty i Telekomunikacji dołączony jest dodatek Nr 1 do spisu placówek p. t., który w części dotyczącej nowouruchomionych placówek należy pociąć i wkleić w odpowiednie miejsca spisu, pozostałe zaś zmiany wprowadzić w drodze odręcznego wpisania.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.

Prenumeratę należy wpłacać na konto Nr 1529—91—412 w Oddz. V Miejskim N.B.P. W-wa, cz. 23, dział 5, rozdz. 17.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr. za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 10.000 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 Arkuszy druku 1/4.

Rękopis otrzymano: 1.II. 1955 r. Druk ukończono: 19.II. 1955 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Łączności — W-wa, Ludna 4. Zam. 150 B-6-1243